

पिचुलः

पिचिच्छिका, स्त्री, (पिचिच्छ इव पिच्छात्प्रतिरस्य
स्येति । पिचिच्छ + ठन् ।) पिच्छिका । इति
हेमचन्द्रः । ३ । २७६ ॥ पार हिम् इति भाषा ॥
पिचिच्छिलः, पुं, (अतिश्रयितः पिचिच्छ उदर-
मस्य । पिचिच्छ + तुन्दादित्वात् इलच् ।)
इच्छुदरवृत्तः । इत्यमरः । २ । ६ । ४४ ॥ तन्-
पयायः । पिचिच्छिलः २ इच्छुत्कृत्तिः ३ तुन्दी ४
तुन्दिकः ५ तुन्दिलः ६ उदरी ७ उदरिलः ८ ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ११४ ॥ (यथा, काशी-
यच्छे शिवशर्मयो वैकुण्ठलोकगमने विष्णुगण-
संवादे ।
“पिचिच्छिलैः स्थूलवक्त्रैर्मघगम्भीरनिस्वनेः ”)
पिचुः, पुं (पचतीति । पिच मर्द्दने + च्मयादि-
त्वात् कुः ।) कार्पासतूलः । इत्यमरः । २ । ६ ।
१०६ ॥ (यथा, सुश्रुते । ४ । ६ ।
“अशौं वीक्ष्य श्लाकयोत्पीथ पिचुवक्षयो-
रन्वतरेण प्रन्थ्य चारं पातयेत् । ”) कुष्ठ-
भेदः । कर्षः । असुरविशेषः । इति मेदिनी ।
जे. ७ ॥ भैरवः । शस्यभेदः । इति विश्वः ॥
(चिकित्सोपयोगिपचकर्मोन्मार्गतक्रियाविशेषः ।
यथा,—
“कामिन्यां पूतियोन्वाच्च कर्मणः खेदो विधिः ।
क्रमः कार्यस्ततः स्नेहपिचुभिस्तर्यं भवेत् ॥
श्लक्ष्णो जिह्मो जम्बुधवत् पचवत्कलैः ।
कषायैः साधितैः स्नेहः पिचुः स्याद्विभ्रुतापहः । ”
इति वैद्यकचक्रपाथिसंग्रहे योनिसापचिकित्-
सायाम् ॥)
पिचुकः, पुं, (पिचुरिव कायतीति । के + कः ।)
मदनवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ मयना इति
भाषा ॥
पिचुतूलं स्त्री, (पिचोत्तूलम् ।) तूलः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
पिचुमन्दः, पुं, (पिचुं कुष्ठविशेषं मन्दयति नाश्रय-
तीति । मन्द + अच् ।) निम्बवृक्षः । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । २०५ ॥ (यथा, व्याघ्रसप्त-
शत्याम् । ३४६ ।
“पश्यातुरूपमिन्दिरैश्च माकन्दप्रेखरो
सुखरः ।
अपि च पिचुमन्दसुकुबे मौज्जुलिकुलमाकुलं
मिजति । ”)
पिचुमर्दः, पुं, (पिचुं कुष्ठविशेषं मर्दयति नृदा-
तीति वा । नृद् + अच् ।) निम्बवृक्षः । इत्य-
मरः । २ । ४ । ६२ ॥ (यथा, देवीभागवते ।
३ । २० । १२२ ।
“असतासुपकाराय दुष्कृतानां विभूतयः ।
पिचुमर्दः फलाटोऽपि काकैरेवोपमुच्यते ॥ ”
पण्यायोश्च यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“कैटभ्यः पिचुमर्दश्च निम्बोरिदो वरत्तवा ।
दर्दुन्नो हि कुविर्भासः सर्वतोभद्र इत्यपि ॥ ”)
पिचुनः, पुं, (पिचुं लातीति । ला + कः ।)
भायुकः । इत्यमरः । जलवायसः । इति मेदिनी ।
जे. ११२ ॥ तजः । इत्यमरटीकायां धारसुन्दरी ॥

पिच्छलं

पिच क हेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) क, पिचयति । इति दुर्गा-
दासः ॥
पिचटं, स्त्री, (पिचयतीति । पिच हेदेने +
अट् ।) सौसकम् । रङ्गम् । (अस्य पर्यायो
यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“रङ्गं वङ्गं कस्तूरीं नृदङ्गं पुत्रं पिचटम् ॥ ”)
नेत्ररोगे, पुं । इति मेदिनी । टे, ५० ॥
पिच्छ, श्र बाधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) श्र, पिच्छती पिच्छन्ती ।
बाधो विहितः । इति दुर्गादासः ॥
पिच्छं, स्त्री, (पिच्छतीति । पिच्छ + अच् ।)
मयूरपुच्छम् । तत्पर्यायः । शिखरः २ वर्धम् ३ ।
इत्यमरः । २ । ५ । ३१ ॥ शिखिपुच्छम् ४
शिखरकम् ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
अनर्घराघवे । ६ । ६५ ।
“तस्यारिवलभीमस्य ध्वजदक्षस्य लाङ्गनम् ।
दर्पदीपः सूरप्रेष मायूरं पिच्छमपिच्छन्तु ॥ ”)
चूडा । इति मेदिनी । छे, ५ ॥
पिच्छः, पुं, (पिच्छतीति । पिच्छ + अच् ।) लाङ्गू-
लम् । इति मेदिनी । छे, ५ ॥
पिच्छलदना, स्त्री, (पिच्छलं दलं पत्रं यस्याः ।)
वदरीवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
पिच्छवाणः, पुं, (पिच्छं वाण इव यस्य ।) श्येन-
पक्षी । इति राजनिर्घण्टः ॥
पिच्छा, स्त्री, (पिच्छ + अजादित्वात् टाप् ।)
श्राद्धालीवेष्टः । इत्यमरः । २ । ४ । ४७ ॥
(अस्याः पर्यायो यथा,—
“निर्यासः श्राद्धालेः पिच्छा श्राद्धाली वेष्टको-
रपि च ।
मोचासावो मोचरयो मोचनिर्यास इत्यपि ॥ ”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
पूगः । छटा । कोषः । मोचा । भक्तसम्भूत-
मङ्गम् । पङ्क्तिः । अन्वपदामयः । इति
मेदिनी । छे, ४ ॥ चोलिका । फणिलाला । इति
हारावली । २३० ॥ शिशपावृक्षः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥
पिच्छिका, स्त्री, (पिच्छं मयूरवर्धं अक्षयतीति ।
पिच्छ + ठन् ।) चामरविशेषः । यथा “पिच्छिकां
भ्रामयित्वा बहुविधं हास्यं कृत्वा पणमहद्
दस्य चरये इदं अलिं अपिचा कुबमस ॥ ”
इति रत्नावलीनाटके ४ अङ्कः ॥
पिच्छितिका, स्त्री, शिशपा । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(वृष्टितिरस्याः शिशपाशब्दे ज्ञातया ।)
पिच्छिलं, त्रि, (पिच्छा भक्तसम्भूतमङ्गं अक्षय-
स्येति । पिच्छादित्वात् इलच् ।) भक्तमङ्ग-
युक्तम् । इति रायसुकुटः । सरसयज्ञनादि ।
इति भरतः ॥ छपादि । इति रमानाथः ।
स्निग्धछपादि । इति भागुदीक्षितः ॥ मङ्ग-
युक्तभक्तम् । जलयुक्तयज्ञनम् । इति नील-
कण्ठः ॥ तत्पर्यायः । विजिलम् २ । इत्यमरः ।
२ । ६ । ४६ ॥ विजयिनम् ३ विजिनम् ४ विज-

पिञ्जटः

लम् ५ इञ्जलम् ६ लालसौकम् ७ । इति
वाचस्पतिः ॥ (यथा, हन्दोमञ्जयाम् ।
“तद्यं सर्वपशुकां नवौदनानि पिच्छिलानि च
दधीनि ।
अल्पययेन सुन्दरि ! गाम्यजनो मिष्टमन्त्राति ॥ ”)
पिच्छयुक्तः ॥ (स्निग्धसरसपदार्थविशेषः । पचलं
इति भाषा ॥ यथा, साहित्यदर्पणे १० । ५५ ।
“काले वारिधराणामपतितया नैव प्रकृते
स्यातुम् ।
उत्कृष्टतासि तरले ! नहि नहि सखि !
पिच्छिलः पन्थाः ॥ ”)
पिच्छिलः, पुं, (पिच्छं चूडास्यस्येति । पिच्छादि-
त्वात् इलच् ।) शिष्टान्तकवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
पिच्छिलकः, पुं, (पिच्छिलः सन् कायतीति । के +
कः ।) धन्ववृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पिच्छिलच्छदा, स्त्री, (पिच्छिलच्छदो यस्याः ।)
उपोदकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
पिच्छिलत्वक्, [च्] पुं, (पिच्छिला त्वक् यस्य ।)
नागरवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ धन्व-
वृक्षः । इति रत्नमाला ॥
पिच्छिलवारः, पुं, (पिच्छिलः वारो यस्य ।)
मोचरसः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पिच्छिला, स्त्री, (पिच्छा + इलच् । ततटाप् ।)
पोतिका । शिशपा । (अस्याः पर्यायो यथा,
वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“पिञ्जला पिच्छिला वीरा लक्ष्यसारा च
शिशपा ॥ ”)
श्राद्धालिः । (अस्याः पर्यायो यथा,—
“श्राद्धालिस्तु भवेन्नोचा पिच्छिला पूरणीति च ।
रक्तपुष्पा स्थिरायुश्च कण्ठकाट्या च तूलिनी ॥ ”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
सिन्धुभेदः । इति मेदिनी । जे, ११५ । कोकि-
लाचः । ट्टिकाचुपः । श्लीटणम् । अतसी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ कक्षी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
पिञ्ज, इ क भाववृष्टिर्पि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-परं-अकं-सकं च-सेट् ।) इ क, पिञ्ज-
यति । भाः शीमिः । षट्कार्थो निकेतनहिंसा-
बलदानानि । इति दुर्गादासः ॥
पिञ्ज, इ ज ड वर्धपूजयोः । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदां-व्यात्-अकं-सकं च-सेट् ।) इ, पिञ्जति ।
ल ड, पिङ्क्ति । इति दुर्गादासः ॥
पिञ्जं, स्त्री, (पिञ्ज वले + भावे घञ् ।) बलम् ।
याकुले, त्रि । इति मेदिनी । जे, १३३ ॥
पिञ्जः, पुं, (पिञ्ज वधे + भावे घञ् ।) वधः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ११५ ॥ कर्पूरभेदः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
पिञ्जटः, पुं, (पिञ्जयति नेत्रं दूषयतीति । पिञ्ज +
अट् ।) नेत्रमलम् । पिण्डट इति भाषा ॥
यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।
“दूषीका दूषिका दूषिः पिञ्जटपिञ्जटावपि ॥ ”